

Sygn. akt V U 859/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Krupińska

Protokolant: Anna Matwiejuk

po rozpoznaniu w dniu 07 marca 2013 roku w Białymstoku

sprawy A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę i wysokość świadczenia

na skutek odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 06 czerwca 2011 roku

Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i zalicza A. P.

do okresów składkowych okres zatrudnienia w byłych Zakładach (...) w Ł. od 1 lipca 1967 roku

do 17 października 1970 roku oraz okres zatrudnienia w (...) Klubie Sportowym (...) od 1 stycznia 1994 roku do 31 grudnia 1994 roku przyjmując, iż okres 21 dni w tym roku stanowi okres nieskładkowy; orzeka,

iż w wysokości świadczenia powinno być uwzględnione wynagrodzenie

z (...) Klubu Sportowego (...) od 1 stycznia 1994 roku

do 31 grudnia 1994 roku w wysokości wynikającej z zaświadczenia

Rp.7 z 26 sierpnia 2003 roku (k.47 akt ZUS).

Sygn. akt VU 859/11

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 06.06.2011r. wydana na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (DZ.U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227) przyznał A. P. prawo do emerytury od dnia 01.12.2010r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Organ rentowy dokonał obliczenia emerytury na podstawie przepisów art. 53 wyżej wymienionej ustawy przyjmując do wyliczenia podstawy wymiaru świadczenia przeciętną podstawę wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat 1971-2001. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 92,59%. Organ rentowy przyjął kwotę bazowa w wysokości 2.716,71 zł. Do ustalenia wysokości świadczenia Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił 35 lat, 1 miesiąc i 10 dni okresów składkowych. Kwota emerytury wyniosła 1.799,28 zł. Do

stażu pracy nie uwzględniono okresu zatrudnienia od 01.07.1967r. do 17.10.1970r. w (...), ponieważ wnioskodawca nie przedłożył świadectwa pracy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił również wysokość świadczenia zgodnie z przepisem art. 26 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy. Organ rentowy zawiesił wypłatę emerytury, ponieważ wnioskodawca kontynuował zatrudnienie.

Kolejną decyzją z dnia 05.07.2011r., wydaną po ponownym rozpoznaniu sprawy, ZUS podjął wypłatę emerytury od dnia 01.12.2010r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie.

Nie uwzględniono zatrudnienia oraz wynagrodzenia z (...) Klubu Sportowego (...) od dnia 01.01.1994r. do dnia 31.12.1994r., ponieważ w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp.7 z dnia 26.06.2003r. (k.47 akt ZUS) wskazano kwotę zasiłku chorobowego, ale nie podano okresu, w którym odwołujący wyżej wymienione świadczenie pobierał. Kwota emerytury wnioskodawcy obliczona na zasadzie przepisu art. 53 okazała się wyższa od świadczenia wyliczonego na zasadzie art. 26 i wyniosła od 01.02.2011r. 1.811,54 zł.

Odwołanie od decyzji z 6.06.2011r. i 5.07.2011r. złożył A. P. w części dotyczącej nieuwzględnienia w wysokości emerytury okresu zatrudnienia w byłych Zakładach (...) od 1.07.1967r. do 17.10.1970r. oraz w (...) Klubie Sportowym (...) od 1.01.1994r. do 31.12.1994r. oraz wysokości wynagrodzenia za ten okres wobec niewykazania w tym czasie okresów pobierania zasiłku chorobowego tylko kwoty tego zasiłku – k.20, protokół rozprawy z 27.12.2011r. Pozostałe elementy obu decyzji nie były sporne wobec tego nie stanowiły przedmiotu rozpoznania.

Na rozprawie w dniu 27.09.2011r. odwołania od decyzji z 6.06.2011r. (VU 859/11) i od decyzji z 5.07.2011r. (VU 974/11) zostały połączone do wspólnego rozpoznania – k.19, protokół rozprawy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie było uzasadnione, dlatego zaskarżona decyzja podlegała zmianie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, cytowanej na wstępie, okresami składkowymi są między innymi okresy ubezpieczenia i opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości określonej w przepisach o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych, zaś okresami nieskładkowymi w myśl art. 7 pkt 1a i b cytowanej ustawy są okresy pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wypłaconego na podstawie przepisów kodeksu pracy oraz pobierania zasiłków z ubezpieczenia społecznego: chorobowego i opiekuńczego.

Należy zauważyć, iż A. P. urodził się 1.11.1945r., zatem prawidłowe ustalenie okresów składkowych ma wpływ na wysokość jego świadczenia obliczonego na podstawie art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, bowiem wysokość tej emerytury jest uzależniona od dwóch elementów: części stałej (socjalnej) świadczenia, to jest 24% kwoty bazowej oraz części indywidualnej uzależnionej od okresów ubezpieczenia (okresów składkowych i nieskładkowych) i dochodów ubezpieczonego z określonego okresu ubezpieczenia (podstawa wymiaru świadczenia).

Sąd nie miał wątpliwości w oparciu o nadesłane przez (...) Usługi (...) (k.26) akta osobowe wnioskodawcy z byłych Zakładów (...) w Ł., iż A. P. był zatrudniony w tychże zakładach od 1.07.1967r. do 17.10.1970r. w pełnym wymiarze czasu pracy. Daty powyższe potwierdza dokumentacja znajdująca się w aktach osobowych, a w szczególności karta obiegowa, wypowiedzenie z 30.09.1970r., kwestionariusz osobowy, podanie o przyjęcie do pracy z 25.06.1967r. i zakres czynności z 29.06.1967r. Treść tych dokumentów jako pochodzących i wytworzonych w spornym okresie jest najbardziej wiarygodna i potwierdza zarówno datę początkową zatrudnienia jak również datę jego ustania. Nie ma żadnych powodów aby dowodom powyższym odmówić waloru wiarygodności.

Dlatego okres ten jest okresem składkowym w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Dodatkowo na rozprawie w dniu 7.03.2013r. odwołujący zeznał, iż w spornym okresie nie przebywał na urloпах bezpłatnych i zasiłkach chorobowych – k.127-128 akt sądowych.

(...) Klub Sportowy (...) mimo wielokrotnych ponagień nie nadesłał dokumentacji i akt osobowych wnioskodawcy za okres zatrudnienia w tym Klubie od 1.01.1993r. do 31.03.1995r. (k.42, 49, 50 akt sądowych).

Należy zauważyć, iż okres zatrudnienia odwołującego od 1.01.1993r. do 31.03.1995r., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku Prezesa Klubu potwierdza świadectwo pracy z 31.-3.1995r. (k.31 załączonych akt o emeryturę Nr EN_K 001014460). W świadectwie tym brak jest adnotacji o okresach otrzymywania zasiłku chorobowego (k.32 odwrót akt ZUS).

Jednocześnie z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wydanego przez ten Klub 26.06.2003r. (k.47 akt ZUS) wynika, iż odwołujący otrzymał w 1994r. świadczenie pieniężne z ubezpieczenia społecznego wypłacone zamiast wynagrodzenia w łącznej kwocie 2.145.000 zł bez wskazania okresu czy ilości dni, za które to świadczenie zostało wypłacone.

Wobec braku dokumentacji i jakichkolwiek dowodów potwierdzających okres, za który świadczenie zostało wypłacone Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu księgowości – I. S., zadaniem której było ustalenie ilości dni, w których wnioskodawca przebywał na zasiłku chorobowym.

Legitymacja ubezpieczeniowa również nie zawiera wpisu okresu niezdolności do pracy (k.13 załączonych akt ZUS).

Referat zasiłków ZUS na żądanie Sądu potwierdził, iż wnioskodawca nie figuruje w systemie wypłat wydziału zasiłków od 1.01.1993r., a płatnik składek, (...)w B., w okresie od 1.01.1993r. do 31.03.1995r. składał deklaracje bezimiennne (ZUS-KPU).

Pismem z dnia 27.12.2012r. ZUS poinformował Sąd, że nie wypłacał świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa A. P. z tytułu zatrudnienia w (...) w 1994r. We wskazanym okresie (...) rozliczał się na deklaracjach bezimiennych, a tym samym był uprawniony do wypłaty świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Zakłady pracy rozliczające się na deklaracjach bezimiennych nie wykazywały okresów i kwot świadczeń wypłaconych w poszczególnym pracownikom, stąd nie ma możliwości potwierdzenia, czy i kiedy wnioskodawca przebywał na zasiłku chorobowym (k.99 akt sprawy).

Wnioskodawca na rozprawie sądowej w dniu 27.09.2011r. wyjaśnił, że w okresie zatrudnienia w (...) przebywał 3 dni na zwolnieniu, ale nie pamięta w jakim miesiącu (k.20 akt sprawy).

Biegły wskazał, że w 1994r. aktem normującym zasady dotyczące wypłaty zasiłków chorobowych była ustawa z 17.12.1974r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz.U. nr 30/83, poz. 143).

Według art. 11 powołanej ustawy, miesięczny zasiłek chorobowy wynosił:

- 100% wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru zasiłku dla pracowników mających okres zatrudnienia od 3 do 8 lat,
- 80% wynagrodzenia – dla pracowników mających okres zatrudnienia od 3 do 8 lat,
- 75% wynagrodzenia – dla pracowników mających okres zatrudnienia krócej niż 3 lata,
- według pkt 2 tego artykułu – zasiłek chorobowy za każde pierwsze 3 dni niezdolności do pracy z powodu choroby wynosił 50% wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru zasiłku,
- według pkt 3 tego artykułu – przepisu wg pkt 2 nie stosuje się, jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została chorobami, których wykaz określa Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w drodze rozporządzenia,

- według pkt 4 tego artykułu – miesięczny zasiłek chorobowy wynosi 100% wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru zasiłku bez względu na okres zatrudnienia pracownika, jeżeli niezdolność do pracy powstała wskutek wypadku przy pracy, w drodze do i z pracy, choroby zawodowej, w okresie ciąży, za okres nieprzerwanej niezdolności do pracy ponad 30 dni – począwszy od trzydziestego pierwszego dnia niezdolności,

- zasiłek chorobowy wypłacany był za każdy dzień niezdolności do pracy, nie wyłączając dni wolnych od pracy,

- przy ustalaniu okresu zatrudnienia, od którego zależała wysokość zasiłku chorobowego, uwzględniano się okresy poprzedniego zatrudnienia.

Według art. 12 cytowanej ustawy podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowiło przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone pracownikowi za okres 3 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku. Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego za 1 dzień niezdolności do pracy z powodu choroby stanowi 1/.30 część tego wynagrodzenia.

Zdaniem biegłego w odniesieniu do wnioskodawcy, na podstawie dostępnych informacji, można było jedynie oszacować łączną ilość dni, w których przebywał on na zasiłku chorobowym w 1994r., bez ustalenia okresu (ów) niezdolności do pracy.

Do wyliczenia podstawy wymiaru zasiłku biegły przyjął kwotę 37.455.000 zł wypłaconych w 1994r. składników stałych wynagrodzenia wykazanych w zaświadczeniu (...) (k.47 akt ZUS EN K).

W oparciu o kartę przebiegu zatrudnienia (k.70 akt ZUS EN K) biegły przyjął, że do 31.12.1993r. wnioskodawca legitymował się okresem zatrudnienia dłuższym niż 8 lat, a więc zasiłek chorobowy stanowił 100% wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru.

Przy przyjęciu wyżej podanych założeń podstawa wymiaru wynosiła:

- 37.455.000 zł : 12 miesięcy = 3.121.250 zł – średnie wynagrodzenie miesięczne = podstawa wymiaru,

- 3.121.250 zł : 30 dni = 104.042 zł – podstawa wymiaru zasiłku za 1 dzień,

- 2.145.000 zł : 104.042 zł = 20,6 ~ 21 dni – zasiłek wskazany w (...) mógł dotyczyć 21 dni,

a stosując inne wyliczenie do ustalenia ilości dni niezdolności do pracy w 1994r. mogły one wynosić:

- 2.145.000 zł : 37.455.000 zł = 5,72687% ~ 5,73% - stosunek kwoty świadczenia do stałego wynagrodzenia,

- 5,73% x 365 dni = 20,91 ~ 21 dni – ilość dni zwolnienia lekarskiego w 1994r.

Szacunkowo wyliczona ilość dni w roku 1994, za które wypłacono świadczenie z ubezpieczenia społecznego, mogła być faktycznie inna, bowiem mogła dotyczyć różnych miesięcy roku 1994, z których liczono podstawę wymiaru zasiłku (różna średnia z 3 miesięcy), mogły wystąpić zwolnienia krótkie, 3 dniowe do wyliczenia których przyjmowano 50% wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru itp.

Biorąc pod uwagę ustalenia i obliczenia zdaniem biegłego sądowego na podstawie załączonych dowodów w sprawie, nie ma możliwości ustalenia faktycznej ilości dni zasiłku chorobowego w 1994r. oraz okresów niezdolności do pracy.

Natomiast według szacunkowych wyliczeń, wnioskodawca w 1994r. mógł przebywać 21 dni na zasiłku chorobowym – k.105-109, opinia biegłego.

Żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń do opinii biegłego, pomimo doręczenia treści opinii wraz z pouczeniem w tym zakresie (k.114 akt sądowych).

Wnioskodawca zeznając w charakterze strony nadal twierdził, iż w 1994r. korzystał ze zwolnienia lekarskiego w okresie 3 dni – k.128.

Sąd dał wiarę opinii biegłego jako fachowej i rzetelnej. Biegła w oparciu o swoje wysokie umiejętności wykazała, iż prawdopodobny okres zasiłkowy w 1994r. wynosi 21 dni, bez możliwości wykazania konkretnego okresu wobec braku jakiegokolwiek dokumentacji w tym zakresie.

Przyjmując treść opinii biegłego jako pełnowartościowy dowód w sprawie w konfrontacji ze świadectwem pracy z 31.03.1995r. (k.31 akt ZUS) i treścią zaświadczenia (...) Klubu Sportowego (...) z 26.06.2003r. Sąd zmienił zaskarżone decyzje i do okresów składkowych zaliczył okres zatrudnienia od 1.01.1994r. do 31.12.1994r. przyjmując, iż w tym roku okres nieskładkowy wynosi 21 dni zgodnie z ustaleniem wynikającym z wyliczeń biegłego w tym zakresie.

W ocenie Sądu brak jest podstaw do wyłączenia wysokości wynagrodzenia w 1994r. skowo został uwzględniony okres zatrudnienia.

Z tych wszystkich powodów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc.